

Παραβλώψ. Συνών. ἀλλήθωρος (Ι), γκαβός, πα-
ραμμάτης.

βιλλανιά ή, Θήρ.

Έκ του οὐς. βιλ-λάνος και της καταλ. -ιά.

Η συμπεριφορά του άγροίκου, οί άγροίκοι τρόποι.
Συνών. βιλ-λανοφέρσιμο, χωριατιά.

βιλ-λάνος ό, Θήρ. Κέρκ. Κρήτ. Νάξ. βιλ-λάνος Κύπρ.
βεφ-λάνο Καλαβρ. (Μπόβ.) βέλλανος Κρήτ. Πληθ. θηλ.
βιλ-λάνες Κρήτ. (Μονοφάτσ.)

Έκ του Ίταλ. *villano*.

Α) Οὐς. **1)** Άγρότης, γεωργός, χωρικός, Καλαβρ.
(Μπόβ.) Κέρκ. **2)** Θηλ. πληθ. βιλ-λάνες, είδος λευκών
μεγαλορρώγων σταφυλών αί όποίται παράγουν έκλεκτόν
οίνον Κρήτ. (Μονοφάτσ.)

Β) Έπιθετικ. **1)** Άγροίκος, άξεστος Θήρ. Κρήτ.
Κύπρ. Νάξ. **2)** Βλάξ, ήλίθιος Κύπρ.

βιλλανοφέρσιμο τό, Θήρ.

Έκ των οὐς. βιλ-λάνος και φέρσιμο.

Βιλλανιά, ό ίδ.

βιλλαράς ό, επίθ. Λυκ. (Λιβύσσ.) βιλ-λαράς Κύπρ.
Μεγίστ.

Έκ του οὐς. βιλ-λάρα, δι' ό ίδ. βιλ-λαρος, και της
καταλ. -ας.

Ο έχων μέγα γεννητικόν μόριον. Συνών. βιλ-λās,
πουτσαράς, ψωλαράς, ψωλās.

βιλ-λάρι τό, Ρόδ.

Έκ του οὐς. βιλ-λος (Ι) και της καταλ. -άρι.

Τό γεννητικόν μόριον ανθρώπου και ζώων.

βιλ-λαρος ό, Θράκ. (Σαρεκκλ.) βιλ-λαρος Ρόδ. Θηλ.
βιλ-λάρα Θράκ. (Σαρεκκλ.) βιλ-λάρα Ρόδ.

Μεγεθ. του οὐς. βιλ-λι ή βιλ-λος διά της καταλ. -αρος.

Μέγα πέος. Συνών. βιλ-λος (ΙΙ), ψωλάρα.

βιλ-λās επίθ. Μεγίστ.

Τό μεταγν. επίθ. βιλ-λās.

Βιλλαράς, ό ίδ.

βιλ-ληθρος ό, Θράκ. (Σκοπ.)

Έκ του άμαρτ. οὐς. βιλ-λήθρα.

Είσοδος του γεννητικού μορίου των θηλέων ζώων.

βιλ-λι τό, βιλ-λιν Κύπρ. βιλ-λιν Πόντ. βιλ-λι Ήπ.
Θράκ. (Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Σκοπ.) Καππ. (Άνακ. Άραβάν.
Σινασσ. Φάρασ. Φερτ.) Κίμωλ. Νάξ. Πόντ. (Νικόπ.) Σίκιν.
Σίφν. Χίος (Νένητ.) βιλ-λι Ρόδ. β'λ-λι Α.Ρουμेल. (Φι-
λιππούπ.) βιλ-βιλ Θήρ. βιλ-λίο Χίος (Βροντ.)

Έκ του μεταγν. οὐς. βιλ-λιν. Πβ. Ήρωδιαν. 1,158
(έκδ. Lentz) «βίλλος τό άνδρικόν αιδόιον τό κοινώς βιλ-
λιν».

1) Τό γεννητικόν μόριον του άνδρός Α.Ρουμελ. (Φιλιπ-
πούπ.) Ήπ. Θράκ. (Σαρεκκλ. Σκοπ.) Καππ. (Άνακ. Άρα-
βάν. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ.) Κύπρ. Πόντ. (Νικόπ. κ.ά.) Ρόδ.
Χίος (Βροντ. Νένητ.) Συνών. βιλ-λος (Ι) 1. **2)** Τό
πληκτρον του κώδωνος Θήρ. Νάξ. Σίκιν. Συνών. γλωσ-
σίδι, λαλούδι, σεϊστρο. **3)** Μικρά όπή δοχείου έκ
της όποιās έκρέει τό έν αυτώ υγρόν (ή σημ. έκ του την
όπην φέροντος βιλ-λοειδούς ράμφους του δοχείου) Κίμωλ.
Σίφν. **4)** Τό γυναικείον αιδόιον Θράκ. (Σηλυβρ.)

βιλ-λίκα ή, Καππ. (Άραβάν.)

Υποκορ. του οὐς. βιλ-λι διά της καταλ. -ίκα.

Βιλ-λούδα, ό ίδ.

βιλ-λίκι τό, Μεγίστ.

Έκ του οὐς. βιλ-λι και της καταλ. -ίκι.

Η κατά τās παιδιάς επιβαλλομένη εις τόν ήττηθέντα
ποινή νά σηκώση εις την ράχιν του άλλον τινά.

βίλλος ό, (Ι) Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.)
— Λεξ. Δημητρ. βιλ-λος Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. βιλ-λος
Κύπρ. βίλλα ή, Θράκ. (Άρκαδιούπ. Σαρεκκλ.) Κρήτ.
Λυκ. (Λιβύσσ.) βιλ-λα Κύπρ. Μεγίστ. Ρόδ. βιλ-λδα Ρόδ.
βιλ-λή Χίος βιλ-λή Χίος (Πυργ.)

Τό μεταγν. οὐς. βιλ-λος. Τό βιλ-λή κατά τό συνών.
ψωλή.

1) Βιλ-λι 1, ό ίδ., ένθ' άν. **β)** Υπό τόν τύπ. τ' Άράπ'
ή βιλ-λδα, φυτόν με στέλεχος παρδαλόν και μεγάλα φύλλα
έκφυόν μαύρον καυλόν Ρόδ. **2)** Μικρόν άρσενικόν παι-
δίον Λεξ. Δημητρ. **3)** Έπιθετικ., άγροίκος, βάνανσος
Κρήτ.: Αυτό τό βίλλο βρήκε νά πάρη άντρα; Συνών. βιλ-
λουριέρης 1.

βίλλος ό, (ΙΙ) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Ρόδ. — Λεξ. Δημητρ.

Μεγεθ. του οὐς. βιλ-λι διά της καταλ. -ος.

Βιλ-λαρος, ό ίδ.

βιλ-λούδα ή, άμαρτ. βιλ-λούα Κύπρ.

Υποκορ. του οὐς. βιλ-λι διά της καταλ. -ούδα.

Μικρόν πέος. Συνών. βιλ-λίκα, βιλ-λούδι.

βιλ-λούδι τό, άμαρτ. βιλ-λούιν Κύπρ.

Υποκορ. του οὐς. βιλ-λι διά της καταλ. -ούδι.

Βιλ-λούδα, ό ίδ.

βιλ-λουριά ή, άμαρτ. βιλ-λουριέ Δ.Κρήτ. (Ρέθυμν.)

Έκ του οὐς. βιλ-λι και της καταλ. -ουριά.

Βούνευρον.

βιλ-λουριέρης επίθ. Κρήτ.

Έκ του οὐς. βιλ-λουριά.

1) Βίλλος (Ι) 3, ό ίδ. **2)** Ο μη έντίμου χαρακτη-
ρος.

βιλ-λουρίζω Κύπρ. βιλ-λουριώ Κύπρ. (Άμμόχ.)

Έκ του οὐς. βιλ-λούριν.

1) Έκρέω όλίγον υδωρ, επί άγγείου ή κρήνης Κύπρ.:
Τό κουζιν βιλ-λουρίζει. Η βρύσις όσον τθαί βιλ-λουρίζει. **2)**
Άμτβ. έκρέω μεθ' όρμης έκ στενής όπης ή σωλήνος, επί
υγρού Κύπρ. (Άμμόχ. κ.ά.): Έμπηξέν το τό μαδαίριν τθαί
τό γαίμαν βιλ-λουρίζει.

βιλ-λούριν τό, Κύπρ.

Έκ του οὐς. βιλ-λι και της καταλ. -ούριν.

Ο λαιμός του άγγείου (ή σημασία έκ του όμοίου προς
άνδρικόν αιδόιον ράμφους του άγγείου). Η λ. και ως τοπων.

βιλ-λώνω Δ.Κρήτ.

Έκ του οὐς. βιλ-λος (Ι).

Καλύπτω με παννί ή δέρμα τό γεννητικόν μόριον του
κριού διά νά μη δύναται νά όχεύη προώρως.

βιλ-λωτήρι τό, Δ.Κρήτ.

Έκ του ρ. βιλ-λώνω και της καταλ. -τήρι.

Τεμάχιον ύφάσματος ή δέρματος με τό όποϊον καλύ-
πτουν οί ποιμένες τό γεννητικόν μόριον του κριού διά νά
μη δύναται νά όχεύη προώρως. Συνών. κολοπάνι,
προβζά.

βιντίαγμαν τό, Πόντ. βιντίαμαν Πόντ. (Κοτύωρ.)

βιντιάγμαν Πόντ. (Τραπ.) φιντίαγμαν Πόντ. (Χαλδ.)

Έκ του ρ. βιντιώ.

Τό οϊστρογλάτημα των ζώων.

